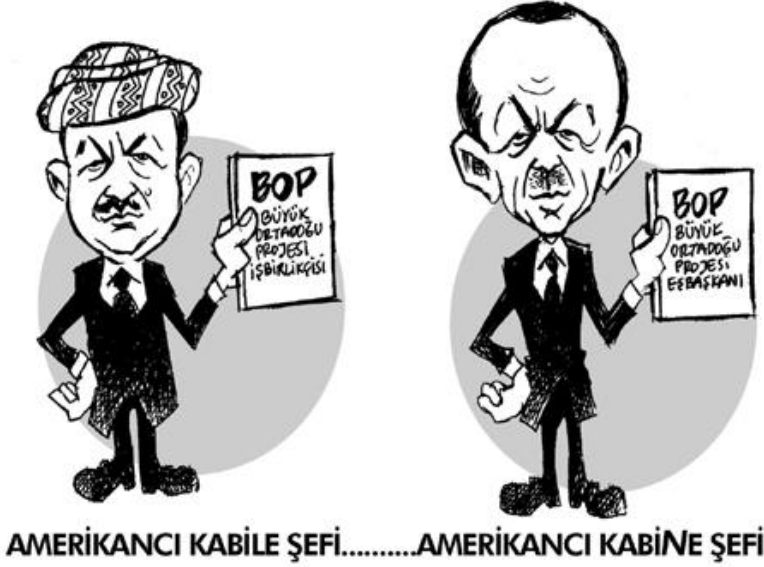

Öncelikli Tehdit: Bölücü Terör ve İrtica

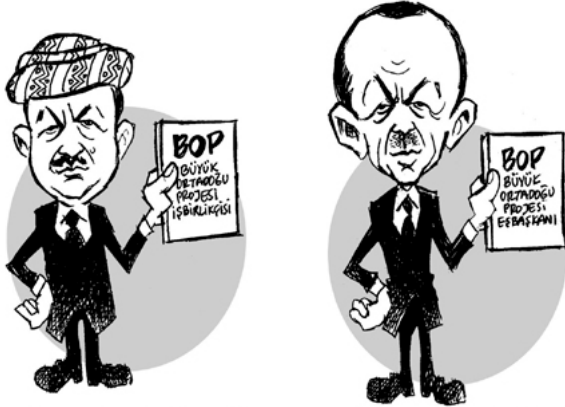
İçeriği Yazan: [Serhat KUŞDOĞAN](#) [1] Zaman: Çar, 07/07/2010 - 11:30

Yazar: Serhat KUŞDOĞAN

SORU: ARADA NE FARK VAR?
YANIT: ARADA "N" FARKI VAR!

SORU: ARADA NE FARK VAR?
YANIT: ARADA "N" FARKI VAR!

AMERİKANCİ KABİLE ŞEFİ.....AMERİKANCİ KABİNE ŞEFİ

Devlet; geniş insan topluluklarının üzerinde yönetimin yoğunlaşması, devamlılığı ve kurumsallaşmasıdır.

Devletin devamlılığı için halkın güvendiği kurumlara “statüko” yaftasını,

Devletin kurumsallaşmasına “ideoloji” yaftasını,

Yönetme becerisine “dikta” yaftasını yapıştırıp devleti yok etmeyi deneyebilirsiniz.

Uyarmak isterim ki;

Türk sancağının şanını canından aziz bilip, Türk yurdu ve Anayasa ile tayin edilmiş Türkiye Cumhuriyeti'nin bölünmez bütünlüğü, ulusal egemenliği için icabında vatan vazife uğruna canını seve seve feda edecek yurttaşları ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Devletin devamlılığı bir statükodur. Statüko *"Yurtta sulh, cihanda sulh"*dür. Beğenmeyebilirsiniz, ama bu sulh ortamını Türkiye Cumhuriyeti Devleti kurulduğundan beri kimlerin bozmaya çalıştığı ortadadır. Ki bugün, bu kesimlerin statükoya karşı mücadelesi doğaldır. Huzur ve güvenlik onları rahatsız ediyor.

Türkiye Cumhuriyeti Devletinin, tam bağımsızlık ve ulusal egemenlik misyonu vardır. Bu misyon ile kurumsallaşmış Kemalist ideolojiyi yok saymak veya kötülemek de doğaldır. Çünkü bu misyon 1920'lerden günümüze sömürüye karşı mücadele verenlerin kılavuzu olmuştur.

Bağımsız ve bölünmemiş bir toplum olarak varlığımızı sürdürmek yurttaşlık vazifesidir.

Birliğimizi ve bağımsızlığımızı tehdit eden yapılanmalar, anayasada (ki tüm demokratik devletler için geçerlidir) *"Devletin varlığı ve Bütünlüğüne karşı cebir ve şiddette zemin hazırlamak"* suçunu oluşturur.

Devletin varlığını, bağımsız ve bölünmemiş bir toplum olarak sürdürmeyi yurttaşlık vazifesi kabul edenlerin, anayasal süreçlerin işletilememesinden duyduğu endişe ile birliğimizi ve bağımsızlığımızı tehdit eden yapılanmalara karşı sesini yükseltmesinin "terör" olarak yargılandığına 70 milyon şahittir.

Bugün; bağımsız ve bölünmemiş bir toplum olarak varlığımızı sürdürmeyi yurttaşlık vazifesi kabul edenlerin susturulduğunu, sindirildiğini zanneden, birliğimizi ve bağımsızlığımızı tehdit eden yapılanmalar kendi aralarında bir mücadeleye başlamıştır. "Bizi" yok saymaktadırlar. Türkiye Cumhuriyetinde bugün birliğimizi ve bağımsızlığımızı tehdit eden yapılanmalar siyasal süreçler gibi değerlendirilip, demokratik açılım adı altında toplum cepheleştirilmektedir. Bu cepheleşmede yer almayan bağımsız ve bölünmemiş bir toplum olarak varlığımızı sürdürmeyi yurttaşlık vazifesi kabul edenler, devletin devamlılığını sağlayabilecek misyona sahip siyasi parti bulamamaktadırlar.

Siyasilerin devletin devamlılığını sağlayabilecek misyondan yoksun olması, çoğunluğu elinde bulunduranlar tarafından anayasal süreçlerin işletilemeyecek hale gelmesi; halkın sesini yükseltmesine, her zaman olduğu gibi denge unsuru olmasına, hakkaniyeti sağlayamayanlara karşı haklıdan yana olmasına vesile olmuştur.

Devlete ve millete hizmet etmek için halkın onayını alanların, devlete düşmanlığını anlamakta geciken halk, karar gününün geldiğinin farkındadır. Devletin bekası için siyasilerin güven oyu tazelemesinin zamanı gelmiştir. Siyaset, vaat etiği yoksulluk ve yolsuzluk ile mücadeleyi başarabilseydi, bugün ayrılıkçı-yıkıcı ideolojiler sesi duyulamayacak derinliklerde hayatta kalmanın derdine düşmüş olacaktı.

Karşı tarafı demokratik bir rakip olarak görmeyen, düşman olarak tanımlayan siyasi yapı hukuktan önce gelemez. Çünkü siyasette yasallıktan çok etkinlik önemlidir. Devletin hangi kurumlarının hangi kararları almakta yetkili olduğuna, bu kurumlarda kimlerin görev yapacağına tek bir siyasi parti karar veremez. Bu konular hasımların ittifakı ve konsensüs ile sağlanmalıdır. Türkiye Cumhuriyetinin coğrafi ve etnik/dini yapısı gereği hukuk siyaset üstü ve özerk olmak zorundadır.

Bölücü ayrılıkçı ideolojiye, hegemonyacı radikal politikalarla karşı koyabilecek veya bu politikaları siyaset diye kabullenebilecek bir “demokrasi” yoktur. Ulusal çıkarlarımızın göz ardı edildiği, bireysel özgürlüklerimizin kısıtlandığı, temel haklarımızın elimizden alındığı bir demokrasi olabilir mi?

Bugün bile birlikte hareket edemeyen, tatlı bir rekabet içinde siyaset yapamayanların; Cumhuriyetimizin ilk yıllarında çok partili rejime geçiş sancılarını diktatörlük olarak değerlendirmesi ne büyük cehalet...

Her siyasi partinin, iktidarı elinde bulundurup diğerine boyun eğdirmeye, kontrolü sürekli elinde bulundurmaya çalışması demokrasi olamaz. Böyle bir ortamda çok partili rejim bu siyasi partiler için diktatörlüğe giden yolun aracıdır, ki kendileri de her fırsatta dile getirmektedir zaten...

“Toplumsal evrim mekanizmaları geri dönüşe kapalıdır.” Sosyologların ortak kanısı, göz ardı edilerek toplum cemaatçi bir anlayış ile yeniden yapılandırılmakta ve asimile edilmektedir.

Şu anda sahip olduklarımızdan hoşnutsuzuz ve tatminsizlik yaşıyoruz. Kürt kimliğini tanıyan özerk yapı veya İslam şeriatına bağlı bir yönetimin bizlere daha fazlasını sağlayacağını, sorunlarımıza çare olacağını değerlendiriyoruz. İşin içinden çıkamayınca da gelecekteki torunlarımız ile ilgili hayaller ile kendimizi avutuyoruz. Ve hayat kutsanmış ölümler ile son buluyor.

Tabii ki geleceğe ne kazandırdığımız önemlidir. Kutsanmış ölümlerle geleceğe kin ve nefret aşıyoruz. Bugünü huzurlu ve güvenli geçirmemizin, yarına “savaşın ve terörün” ne anlama geldiğini bile bilmeyen insanlar kazandırabileceğinin farkında değiliz.

Devletin devamlılığını sağlayamıyorsanız, yaptığınız veya yapacağınız hiçbir şey, halkçı olamaz.

Mustafa Kemal’e duyulan kişisel bağlılık ile kendisini devletin huzur ve güvenliğine, varlığı ve bütünlüğüne adanmış insanlardan Türkiye Cumhuriyeti Devletine ne gibi bir zarar gelir, anlamış değilim.

Türkiye Cumhuriyeti Devletinin toprağında doğduğum, suyunu içtiğim, havasını kokladığım, yurttaşı olduğum için gurur duyuyorum. Yurttaşlık bilinci ile ülkeme bağlı değilseniz siyaset yapmayınız, huzurumuzu bozmayınız.

Geçimi ve toplumsal yeri emeğinin karşılığını almasına bağlı olan insanlar,

Sermaye sahibi insanların hakkaniyetine güvendiğinde, egemenlik kayıtsız şartsız ulusun olacaktır.

Bu ulusun bağrından kopan, devletin sağladığı imkanlar ile sermaye sahibi olan insanlar, etnik/dini yapılanmaların gölgesinde Küresel Tekelci Sermayenin taşeronluğuna soyunmamalıdır.

Ordusu olmayan bir devlet, devleti olmayan bir sermaye Küresel Tekelci Sermayeye yem olmaya mahkumdur.

Daha fazla paraya sahip olmak adına öz benliğini kaybeden, birlik ve beraberlik ruhunu kaybedenlere duyurulur; Uçuruma doğru yürüyorsun!

Devletin varlığı ve bütünlüğüne karşı cebir ve şiddette zemin hazırlayan bölücü terör ve irtica, dün olduğu gibi 1000.000 yıl geçse de demokrasi adına öncelikli tehdit olmaya devam edecektir.

Serhat KUŞDOĞAN
iletisim@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (14/05/2024 - 07:50 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/okur-makale/oncelikli-tehdit-bolucu-teror-ve-irtica>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/serhat-kusdogan>

[2] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>